

ת"פ 38192/06/21 - מדינת ישראל נגד דני סעידיאן

בית משפט השלום ברחובות
ת"פ 38192-06-21 מדינת ישראל נ' סעידיאן

לפני בעניין:	כבוד השופטת קרן וקסלר המאשימה
נגד	מדינת ישראל
הנאשם	דני סעידיאן

גזר דין

כתב האישום המתוקן והסדר הטיעון

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעבירת **היזק לרכוש במזיד** לפי סעיף 452 בחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**") ובעבירת **תקיפה בת זוג** לפי סעיפים 379 ו-382(ב) בחוק העונשין. במסגרת הסדר דיוני שנערך בין הצדדים תוקן כתב האישום והנאשם הופנה לשירות מבחן לצורך קבלת תסקיר. בין הצדדים אין הסכמה לעניין העונש.

במועד הרלוונטי היו הנאשם והמתלוננת בני זוג נשואים כ-25 שנים אשר התגוררו תחת קורת גג אחת ולהם ארבעה ילדים משותפים. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, בעת שהייתה המתלוננת בביקור בן יומיים אצל אחותה, התגלע ויכוח בין הנאשם למתלוננת באמצעות הודעות טקסט, על רקע חשדו של הנאשם כי המתלוננת בוגדת בו ובשל אי שביעות רצונו מתמונות המתלוננת אותן מצא הנאשם. במהלך הוויכוח אמר הנאשם למתלוננת שלא יאפשר לה להיכנס לבית. כשחזרה המתלוננת לבית ביום 4.4.2021 הכה אותה הנאשם בראשה באמצעות מכשיר טלפון. בהמשך לכך, נטל הנאשם סכין, יצא מהבית ודקר את גלגל הרכב אשר בשימושה של המתלוננת. כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרם תקר לגלגל הרכב אשר הצריך תיקון בשווי 600 ₪.

תסקיר שירות מבחן

2. תסקיר מיום 29.12.2022 סקר את קורותיו של הנאשם: יליד 1971, מתגורר ביבנה עם אשתו וארבעת ילדיהם בגילאי 6-21. בנם הצעיר של בני הזוג אובחן על הרצף האוטיסטי לפני כשלוש שנים. הנאשם עובד כעצמאי בעסק של אביו שהנו בעל משאית לפינוי אשפה וכן בעסק שלו בתחום המתכות כשלאחרונה מתמודד עם חוסר יציבות תעסוקתית ועם חובות לספקים ואנשים פרטיים. הנאשם נוטל תרופה להתמודדות עם חרדות, אותן קושר למצבו הכלכלי. הנאשם גדל והתפתח בבית בו נחשף לשימוש לרעה באלכוהול ומתיחות כלכלית

כמו גם לדינמיקה זוגית אלימה מצד הוריו וככל הנראה אימץ לעצמו דפוסים דומים. מגיל צעיר התמודד עם קשיים הסתגלותיים חברתיים, נשר מלימודיו לאחר 10 שנות לימוד ושירת שירות צבאי. בשנים האחרונות מתמודד עם קשיים נפשיים ובריאותיים כשברקע ישנה התמכרות לאלכוהול שפיתח מגיל צעיר שהעמיקה עם השנים. מתוך הבנה כי התנהגותו תחת השפעתו מפריעה לאשתו ולילדיו הפסיק לפני כחצי שנה לצרוך אלכוהול אך הפסקת השימוש הביאה להתגברות חרדותיו. בהתייחסותו לביצוע העבירות שלל שימוש בסכין בדקירת גלגלי הרכב וטען שמדובר בפנצ'ר.

3. המתלוננת מסרה לשירות מבחן כי ברקע לכתב האישום קשיי אמון וחשדנות מצד הנאשם כלפיה. לדבריה, הנאשם מתמודד עם קשיים חברתיים ותקשורת לקויה והיא רואה קווי דמיון עם בנה שמאובחן על הרצף האוטיסטי. לאורך השנים סבלה מאלימות כלכלית, מילולית ומינית מצדו ורק לאחרונה החלה לעבוד. הנאשם אינו שותף בניהול משק הבית וגידול הילדים וחלקו מתמצה בפן הכלכלי. עוד תארה כי לתפיסתה, ההליכים הפליליים מהווים עבור הנאשם גורם הרתעה ומציב גבול והוא זקוק לטיפול ולא לענישה קונקרטיית שכן הינו המפרנס העיקרי, היא אינה חוששת מפניו ומבקשת להתמקד בשלום בית. שירות מבחן התרשם מזוגיות בעלת מאפיינים אלימים עם צרכי תלות ושליטה גבוהים ודפוסים אובססיביים ואלימים. כן התרשם כי המתלוננת מצמצמת את הסיכון בו מצויה.

4. לאחר הסתייגות ראשונית, הביע הנאשם נכונות של להשתלב בטיפול בתחום ההתמכרויות ולאחר מכן בטיפול בתחום האלימות במשפחה. הוא שולב בטיפול ביחידה להתמכרויות ונענה לגבולות חיצוניים. על פי התרשמות גורמי הטיפול, הנאשם בעל רמת תפקוד גבוהה לאורך חייו אך בשנים האחרונות חווה הצטברות משברים אשר שיבשו את יכולתו והערכתו העצמית. הנאשם הצליח להתחבר לתהליך הטיפולי ולשתף בקשייו. שירות המבחן עדכן בחודש ספטמבר 2023 כי גורמי הטיפול סברו שבשלה העת לשלבו בטיפול למניעת אלימות זוגית, אך הנאשם לא קיבל אחריות על דפוסיו האלימים במסגרת הזוגית ולכן עלה קושי לקדם הליך טיפולי בתחום זה.

5. בהמשך התקשה הנאשם לשמור על רצף טיפולי, התמודד עם קשיים רפואיים ונעדר ממפגשים אך הצליח להגיע לשיחת סיכום עם העובדת הסוציאלית בטרם זו סיימה את תפקידה. בשיחה שערך עמה שירות המבחן שיתפה שהיא מודעת לכך שיש הרבה סכסוכים ומורכבות במסגרת הזוגית, אולם הנאשם לא שיתף בהיבט זה והיה ממוקד בהשלכת אחריות על גורמי חיצוניים.

6. בתסקיר רביעי ואחרון נכתב כי בשיחה שנערכה בחודש דצמבר 2023 מסר הנאשם שאינו מעוניין בהמשך טיפול פרטני עם מטפלת מחליפה ובכוונתו לפנות לטיפול פרטי. כמו כן, הביע נכונות להשתלב בקבוצה טיפולית ביחידה להתמכרויות, ככל שתיפתח כזו. הנאשם שיתף בבעיות רפואיות מהן סובל ועל קשייו בהתמודדות רגשית עם המלחמה. בכל הנוגע למצב הזוגי, הנאשם אינו רואה עצמו כגבר אלים, השליך אחריות על היותו שתוי ולנוכח הימנעותו הממושכת מצריכת אלכוהול ותובנות אליהן הגיע, אינו חווה עצמו כמי שמתקשה בוויסות או מצוי בסיכון חוזר בהיבט זה. לתפיסתו, הוא מאופיין עם קווים על הרצף האוטיסטי ומתקשה בתקשורת ישירה וסבור שהוא זקוק לאבחון.

7. שירות המבחן שוחח שוב עם המתלוננת, שתיארה כי חל שינוי דרמטי לטובה בהתנהגות הנאשם כלפיה, הוא מכבד את המרחב שלה ולמעשה הם ממעטים לתקשר כשכל אחד מהם מתנהל בנפרד - הנאשם מבין את מקומו בבית, אינו משתמש באלימות מילולית והיא אינה חוששת מפניו. בצד זאת, סיפרה כי מדי פעם חוזר הנאשם הביתה לאחר ששתי אלכוהול - בניגוד לדיווחי הנאשם עצמו. המתלוננת ביטאה בפני שירות המבחן את חששה מפני אפשרות של הטלת עבודות שירות על הנאשם, שיפגעו ביכולת הכלכלית של המשפחה וסבורה כי די בענישה מותנית שתשמש לנאשם גבול לעתיד על מנת שיחשוב לפני שיפעל באלימות חוזרת. בסיכומי של תסקיר, סבור שירות המבחן כי בהיעדר אבחון, אין טעם להפנות את הנאשם שוב למסגרת טיפולית. בנוגע לענישה, חיווה דעתו כי השתת מאסר בעבודות שירות עלולה להגביר את המתיחות בבית ותהווה גורם מגביר סיכון ולכן המליץ על הטלת ענישה מותנית או לחילופין הטלת "ענישה קצרה וממוקדת", קרי, עבודות שירות לתקופה קצרה.

ראיות טענות הצדדים לעונש

8. ב"כ המאשימה, עו"ד ליאורה זמיר. ביקשה לקבוע כי מתחם הענישה נע בין 6 ל-12 חודשי מאסר. בטעוניה עמדה על הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשי הנאשם, בכללם שמירה על בטחונה של המתלוננת, גופה ושלוות נפשה וכן פגיעה בביטחון הציבור כאשר יצא מהבית כשהוא אוחז בסכין ודקר את גלגלי הרכב. הדגישה כי מכתב האישום עולה דפוס של נאשם אלים, אובססיבי למתלוננת אשר פעל בדרך של אלימות וקנאה. כן ציינה כי פוטנציאל הנזק מהאירוע בו תקף הנאשם את המתלוננת בראשה הוא גדול. בכל הנוגע לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, התייחסה ב"כ המאשימה לעברו הפלילי של הנאשם הכולל 2 הרשעות קודמות שלא ממין העניין ולהיעדר הרתעה מהליכים פליליים. לבסוף עתרה להשית על הנאשם 9 חודשי מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננת.

9. ב"כ הנאשם, עו"ד אלברט הראל, טען כי מדובר באירוע בודד וחד פעמי בחיי של בני הזוג וכי במקרים דומים גזרו בתי המשפט עונשים של מאסר על תנאי ובכך אפשרו לבני הזוג לשקם את חייהם. נטען כי הנאשם והמתלוננת מטפלים בילד על הרצף האוטיסטי, דבר אשר גרם לחיכוכים סביב הצרכים הטיפוליים הנדרשים. הוגש סיכום רפואי התפתחותי בעניין בנו של הנאשם, יליד 2016. עוד צוין כי הנאשם לקח אחריות, השתלב בטיפולים, הבין את בעיית צריכת האלכוהול ונגמל מכך. העסק המשפחתי בו היה מועסק הנאשם קרס והמשפחה כולה נכנסה למצוקה כלכלית ובנסיבות אלה השתת עבודות שירות על הנאשם תביא לנזק ומתח. מזה שלוש שנים מאז ביצוע העבירות, לא נפתחו לנאשם תיקים חדשים והנאשם לא נהג באלימות פעם נוספת. נוכח האמור, ביקש להשית על הנאשם מאסר על תנאי אשר יהווה עונש מרתיע מפני מקרה עתידי.

10. הנאשם ניצל את זכותו למילה האחרונה וציין כי הוא אבא לארבעה ילדים, רוצה לשקם את חייו, לצאת לדרך חדשה וכי המצב הכלכלי בבית היה קשה.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

11. עסקינן בדוגמא נוספת מיני רבות של אלימות במשפחה, תופעה בזוויה אשר פוגעת באופן אנוש בזכות האישה לשמירה על גופה, בזכותה לחוש מוגנת במרחב הבטוח של הבית, בזכותה לכבוד, לחירות, לשלוות נפש ולביטחון. בתי המשפט עמדו לא אחת על מדיניות הענישה המחמירה שיש לנקוט בעבירות אלימות המבוצעות במסגרת התא המשפחתי, בין היתר, בשל הקושי בחשיפת המעשים ובשל הפגיעה הקשה שהם מסבים לתחושת הביטחון הקורבנות (רע"פ 340/21 **מסרי נ' מדינת ישראל** (28.1.2021); רע"פ 4052/21 **פלוני נ' מדינת ישראל** (15.6.2021)). כן נפסק ברע"פ 375/22 **מדינת ישראל בסל** (10.2.2022): "**על בית המשפט להוסיף ולפעול כמיטב יכולתו במאמציו למיגור תופעה קשה זו - כך במישור הרתעת העברייני עצמו, וכן במישור הרתעת הרבים. בגדר זאת, אל לקביעות הנוקבות הנכללות בפסיקת בית משפט זה שחלקן אוזכרו לעיל, להיות בגדר רטוריקה בלבד**".

12. מידת הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים איננה נמוכה, בשים לב לכך שמדובר באירוע מתגלגל אשר החל בהודעות טקסט בין בני הזוג, בהן התרה הנאשם במתלוננת שלא תחזור הביתה, המשיך בתקיפה פיזית כלפי המתלוננת והסתיים בדקירת צמיג רכבה באמצעות סכין וזאת על רקע דפוסי קנאה, תוך פגיעה ברכושה. הנאשם לא ניצל את הזמן בו שהתה המתלוננת מחוץ לבית כדי להצטנן ומיד כשחזרה תקף אותה בהמשך ישיר וכענישה על כך שפעלה בניגוד לרצונו והגיעה לבית. האלימות היא ברף שאינו גבוה, בהינתן שלא נגרמו למתלוננת חבלות, אולם בצד זאת יש לציין את פוטנציאל הנזק בהכאתה של המתלוננת בראשה באמצעות חפץ וכן את השימוש בסכין, שאמנם הופנה כלפי רכוש, אך יכול היה להחמיר את האירוע. כידוע, עבירות אלימות במשפחה, גם כשהן מתחילות בעצימות שאינה גבוהה במיוחד, עלולות להסלים במהירות ולהביא לתוצאות טראגיות.

13. בחינת מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות בהן הורשע הנאשם, מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב, בהתחשב באופייה של האלימות שננקטה ובנסיבות המקרה. ככלל ניתן לומר כי באירועים דומים, כאשר מדובר באלימות כלפי בת זוג ללא חבלה, נקבעו מתחמים שנעים בין מאסרים קצרים שניתן לרצות בעבודות שירות ועד לעונשי מאסר בפועל (ראו: רע"פ 3077/16 **פלוני נגד מדינת ישראל** (2.5.2016); רע"פ 5431/15 **פלוני נ' מדינת ישראל** (24.8.2015); רע"פ 303/16 **פלוני נ' מדינת ישראל** (13.1.2016); עפ"ג (מרכז) 40581-08-20 **אלולו נ' מדינת ישראל** (17.11.2020); עפ"ג (ב"ש) 69316-01-23 **קוקבנקאר נ' מדינת ישראל** (4.4.2023)).

14. ההגנה הפנתה לגזרי דין נוספים של ערכאות דיוניות, אשר מצאו להסתפק בהשתתף מאסרים על תנאי כשמדובר היה באירוע יחיד וקצר (ראו למשל: ת"פ (נת') 55511-12-21 **מדינת ישראל נ' WELDEGRIMA** (14.4.2022)); ת"פ (נת') 11298-11-21 **מדינת ישראל נ' טל** (5.4.2022), אולם בענייננו ובשונה מאותם פסקי דין, אין מדובר באירוע ספונטאני ובלתי מתוכנן אגב ריב, אלא במעשה מכוון של הנאשם, על רקע רגשות רכושנות וקנאה.

15. לאחר שנתתי דעתי למכלול השיקולים הרלוונטיים לרבות למדיניות הענישה הנהוגת במקרים דומים, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם לנאשם, נע בין מאסר קצר שניתן לרצות בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר

בפועל לצד ענישה נלווית.

העונש ההולם

16. לזכותו של הנאשם שקלתי את הודייתו בכתב אישום מתוקן, החיסכון בזמן שיפוטי ובעדות המתלוננת. עוד יש לציין, כי מאז האירוע מושא כתב האישום לא נפתחו נגד הנאשם תיקים נוספים.

17. מהתסקירים עולה כי גישתו של הנאשם בנוגע לביצוע העבירות ונסיבותיהן היא אמביוולנטית. מצד אחד, הנאשם נרתם להליך טיפולי, שיתף פעולה במסגרת היחידה לטיפול בהתמכרויות והוכיח את רצינותו ואת החיבור האוטנטי למטפלת שלו, בכך שהצליח להגיע לשיחת סיכום עמה בטרם עזבה. חל שינוי לטובה ביחסים בינו לבין המתלוננת כפי שהיא העידה על כך בעצמה, הנאשם מכבד את המתלוננת ואת המרחב הפרטי שלה והפסיק לנהוג כלפיה באלימות. בנוסף, מזה למעלה משנה שהנאשם אינו צורך אלכוהול כבעבר והיום נמנע מצריכה, או למצער הפחית אותה באופן משמעותי. מנגד, ההליך הטיפולי ביחידה להתמכרויות לא היה מיטבי ורציף. הנאשם נעדר לא פעם ממפגשים, לא לקח אחריות על התנהגותו האלימה במרחב הזוגי, השליך את התנהגותו על צריכת אלכוהול והתנגד לשילובו בהליך טיפולי בתחום האלימות במשפחה, כיוון שאינו תופס עצמו כגבר אלים, על אף התרשמות גורמי המקצוע כי הוא בעל דפוסים אלימים ואובססיביים. ייתכן שהנאשם מתמודד עם קשיים בהיבט התקשורת, כפי שהתרשמו גורמי הטיפול, המתלוננת ואף הנאשם עצמו, אך הנאשם לא השלים הליך אבחוני בעניין זה, כך שיש קושי לקבוע האם מדובר בנתון הרלוונטי לחוסר הנכונות שלו לשיתוף פעולה מלא או הכרה בדפוסיו.

18. עוד אציין כי לחובת הנאשם שתי הרשעות קודמות בעבירות שאינן ממין העניין כך שלא מצאתי להתחשב בהן כשיקול לחומרה במקרה דנן. לכאורה מדובר באירוע אלימות יחיד בחיי בני הזוג, אך קשה להתעלם מדברי המתלוננת לשירות המבחן אודות התנהגותו הכוחנית של הנאשם כלפיה במהלך הנישואין. גם היום, במצב שהוגדר על ידי המתלוננת כשינוי "קיצוני" לטובה, למעשה חיים בני הזוג בנתק מוחלט תוך ניהול משק בית נפרד, וההטבה ביחסים בעיקר מתאפיינת בכך שהנאשם מאפשר למתלוננת מרחב מחיה משלה ואינו מתערב בענייניה.

19. בשקלול כלל הנתונים מצאתי לקבוע את עונשו של הנאשם בחלקו התחתון של מתחם הענישה, אך לא בתחתיתו, והתוצאה היא שאני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל למשך 3 חודשים.

עונש המאסר ירוצה בעבודות שירות. הנאשם יתייצב במשרדי הממונה על עבודות השירות ביום 5.5.2024 או במועד אחר שיקבע הממונה על עבודות השירות. על הנאשם להתייצב במשרדי הממונה על עבודות השירות בשב"ס - יחידת ברקאי, ברח' לוחמי בית"ר 6 בעיר רמלה, באותו מועד בשעה 08:00. הנאשם מוזהר כי עליו לעמוד בתנאי ההעסקה ובדרישות הממונה וכי כל חריגה מהכללים עלולה להביא להפסקת עבודות השירות וריצוי יתרת עונש המאסר מאחורי

עמוד 5

סורג ובריה.

ב. מאסר מותנה למשך 6 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת אלימות מסוג פשע למשך 3 שנים.

ג. מאסר מותנה למשך 3 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת אלימות מסוג עוון למשך 3 שנים.

ד. מאסר מותנה למשך 60 ימים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת היזק לרכוש במזיד למשך 3 שנים.

ניתן צו כללי למוצגים.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי מרכז- לוד תוך 45 יום.

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות שירות.

ניתן היום, ג' אדר א' תשפ"ד, 12 פברואר 2024, בנוכחות הצדדים.